

# מוטעבי תורת זילים

## פרשת קרח – גלגולי נשמות חנה ושמואל הנביא

שמואל הנביא היה נודד במשך כל ימיו מעיר לעיר כדי לשפוט את ישראל כפי שנאמר ויִאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לְכוּ וְנִלְכְּהוּ הַגִּלְגָל וְנִחַדְשׁ שָׁם הַמִּלּוּכָה: וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם הַגִּלְגָל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת שְׁאוּל לְפָנָיו ה' בְּגִלְגָל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לְפָנָיו ה' וַיִּשְׁמַח שָׁם שְׁאוּל וְכָל אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מָאֵד: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לִי וְאַמְלִיץ עֲלֵיכֶם מִלְּפָנָיו: וְעַתָּה הִנֵּה הַמְּלָךְ מִתְהַלֵּךְ לְפָנֵיכֶם וְאַנִּי זִקְנָתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֶּגֶם אֲתִתְּכֶם וְאַנִּי הַתְּהַלְכְּתִי לְפָנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה" (שמואל א' יא, יד – טו, יב, א – ב) (מצודת דודי שמואל א' יב, ב).

ויש להבין, מדוע שמואל הנביא שינה מדרכם של שאר הנביאים, וכל ימיו היה נודד מעיר לעיר על מנת לשפוט את ישראל?

### הנחש הקדמוני החטיא את חוה והטיל בה זוהמא שממנה יצא קין

ה' יתברך ציוה את אדם הראשון לא לאכול מעץ הדעת שהיו בו ענבים (אסתר רבה' ה, א ד"ה אמר רבי אחא) כפי שנאמר וַיִּצְוֵהוּ ה' אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל: וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת" (בראשית ב, טו – יז). אך בעקבות העצה שנתן הנחש הקדמון לחוה לאכול מעץ הדעת (רש"י גמי שבת דף קמו ע"א ד"ה כשבא נחש) חוה סחטה את הענבים שבו ונתנה לאדם הראשון לשתות (בראשית רבה' יט, ה) לאחר שגם היא שתתה כפי שנאמר וַיִּתְּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָנָה הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׁכִּיל וְתִסַּח מִפְּרִי וְתֹאכַל וְתִתֵּן גַּם לְאִשְׁתָּהּ עִמָּה וַיֹּאכְלוּ" (בראשית ג, ו) (ויין המשומר' לר' נתן שפירא דף י' ע"א ד"ה כלל העולה). ונרמזו קלקולם של אדם וחווה בפסוק כִּי מִגֶּפֶן קֹדֶם גִּפְנֵם וּמִשְׁדָּמֹת עֲמָרָה עֲנַבְמוּ וְעִנְבֵי רוֹשׁ אֲשַׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ" (דברים לב, לב), כלומר שאותם "אשכלות" ענבים של אדם וחווה הם אלו שהביאו אחר כך "מרור" לעולם (ראה אסתר רבה' ה, א ד"ה אמר רבי אחא) (ויין המשומר' דף י' ע"א ד"ה ונלע"ד נתן, 'מקדש מלך' זוהר פרשת שמייני דף מ ע"א ד"ה חווה חפצה לבטל).

כשהנחש הקדמון נתן לחוה עצה לאכול מעץ הדעת (רש"י על גמי שבת דף קמו ע"א שם ד"ה כשבא נחש על חוה), הוא פיתה אותה (שפתי כהן על התורה' פרשת חיי שרה ד"ה ויטח העבד עשרה גמלים' מפרקי דרבי אליעזר) וקלקל עמה (גמי שבת דף קמו תחילת ע"א, 'ירקנטי' על התורה פרשת בראשית ד"ה מדרש רות 'בההיא זימנא' בשם זוהר, הרמ"ד וואלי בראשית פרק ג על הפסוק ויתקח פרוי ותאכל. ראה זוהר פרשת חיי שרה דף קכב ע"ב ד"ה תא חזי) כפי שאמרה חוה "הֲנֶחֱשׁ הַשַּׁיָּאֵנִי וְאָכַל" (בראשית ג, יג) (גמי שבת דף קמו ע"א וראה ברש"י שם ד"ה כשבא נחש על חוה), כאשר "הַשַּׁיָּאֵנִי" הוא לשון נישואין (רש"י בגמי סוטה דף ט ע"א ד"ה הנחש הקדמון). על ידי כן הנחש הטיל בה זוהמא (גמי שבת דף קמו תחילת ע"א, 'ספר הליקוטים' להארי"י ז"ל פרשת שמות ע"פ וירא מלאך ה' ד"ה יוצרך רקנטי, הרמ"ד וואלי בראשית ג על הפסוק ויתקח פרוי ותאכל, 'זרע ברך' לרבינו ברכיה ברך פרשת בראשית ד"ה אמנם כדי, 'שליה הקדושי' תורה שכתב פרשת בחוקותי ד"ה והנה חוה חטאה) ועשרים וארבע מיני טומאה (יקהילת יעקב' ערך כ"ד ד"ה כ"ד מיני מסאבא).

הזוהמא שנתן הנחש בחוה היתה מכשכשת במעיה (אור החמה' על זוהר פרשת פקודי דף רלא ע"א ד"ה ואולי תולדין' מהרמ"ק, הרמ"ד וואלי פרשת בראשית סוף פרק ג), וביקשה לבוש חומרי וגופני כדי לצאת לאויר העולם, אך לא היה לה (הרמ"ד וואלי פרשת בראשית סוף פרק ג). עד שאדם הראשון היה עם חוה אשתו (הרמ"ד וואלי פרשת בראשית סוף פרק ג) והתעוררה רוח הזוהמא של הנחש בזרעו של אדם הראשון (מעולפת ספירים' יום תשעה עשר אות כג מוזהר חדש) והתלבשה בו (כתם פז' לר' שמעון לבאי על זוהר בראשית דף לו ע"ב ד"ה ולבתר אולידו ברא), ונעשה לה גוף (מעולפת ספירים' יום תשעה עשר אות כג מוזהר חדש, 'אור החמה' על זוהר פרשת אחרי מות דף עו עב ד"ה כולא בשבעי מהרמ"ק) בצורת וולד ובחילוק איברים (הרמ"ד וואלי פרשת בראשית תחילת פרק ד ד"ה והאדם ידע את חוה), ומשם יצא קין הבכור שקיבל את 'זוהמת הנחש' (אור החמה' על זוהר פרשת פקודי דף רלא ע"א ד"ה ואוליד תולדין' מהרמ"ק) ושממנה היה עיקר עצמותו (הרמ"ד וואלי פרשת בראשית תחילת פרק ד ד"ה והאדם ידע את חוה), והיא התפשטה אחר כך גם בשאר זרעו ('השליה הקדושי' תורה שכתב פרשת וישב-מקץ ד"ה הענין כשהביא).

קין בא מהזוהמא של 'הנחש' (זוהר פרשת בראשית דף כח ע"ב ד"ה ועליהו אתמר) שהוא גם מלאך המוות (זוהר פרשת בראשית דף נד ע"א ד"ה רבי אלעזר אמר), לכן הוא קם והרג את אחיו (זוהר פרשת בראשית דף נד ע"א ד"ה רבי אלעזר אמר, זוהר פרשת בראשית דף כח ע"ב ד"ה ועליהו אתמר) "כִּי מִשְׁרָשׁ נָחַשׁ יֵצֵא צָפַע" (שעיה יד, כט) (תיקוני זוהרי' תיקון סט דף קיח ע"א ד"ה וקין איהו) ועשה בזה את המוות הראשון בעולם (זוהר פרשת פקודי דף רלא ע"א – ע"ב ד"ה ולבתר דחב ודי"ה אשכחנא בספרין). וכשם שדרכו של הנחש הגשמי לארוב בדרך ולהרוג בני אדם, כך גם 'הנחש' שבתוך קין גרם לו ללכת בדרנו. לכן כאשר קין הרג את הבל הוא נשך אותו כמה נשיכות כמו נחש עד אשר יצאה נשמתו של הבל והרגו, כי כל דבר חוזר אל שורשו הראשון (זוהר פרשת פקודי דף רלא ע"א – ע"ב ד"ה ולבתר דחב ודי"ה אשכחנא בספרין), וקין היה משורש הנחש הנושך וממית בפיו (הרמ"ד וואלי בראשית פרק ד על הפסוק ויאמר קין אל הבל). ולולא שקין היה מאותו צד של הנחש הוא לא היה עושה כן לאחיו (זוהר פרשת פקודי דף רלא ע"א – ע"ב ד"ה ולבתר דחב ודי"ה אשכחנא בספרין) (להרחבה בעניין הריגת הבל ראה מאמרנו לפרשת וארא – יגלגולו של פרעה הרשע).

אדם הראשון גורש מגן עדן בעקבות חטאו, ופרש מחוה אשתו למשך מאה ושלושים שנה (זוהר פרשת פקודי דף רלא ע"ב ד"ה וכל מלין, זוהר פרשת בראשית דף נד ע"ב – נה ע"א ד"ה ואמר רבי יצחק ודי"ה בתר מאה) כשבאותן השנים יצאו ממנו טיפות קרי לאונסו (גמי עירובין דף יח ע"ב. ראה זוהר פרשת אחרי מות דף עו ע"ב ד"ה יתרין רוחין' וכן זוהר פרשת וישלח דף קסט ע"ב ד"ה יואף גב'), ואותן הטיפות הפכו לרוחות ושדים (זוהר פרשת בראשית דף נה ע"א, גמי עירובין דף יח ע"ב) הנקראים 'נגעי בני אדם' (זוהר פרשת פקודי דף רלא ע"ב ד"ה וכל מלין, זוהר פרשת בראשית דף נד ע"ב – נה ע"א ד"ה ואמר רבי יצחק. ראה זוהר פרשת בראשית דף יט ע"ב ד"ה יאדם מאה'). וכאשר היתה חוה בת מאה ושלושים (שער הגלגולים' הקדמה לו ד"ה ודע כי גם שם) היא חזרה והולידה מאדם הראשון את שֵׁת, שהתגלגלה בו נשמתו של הבל שנרצח (תיקוני זוהרי' תיקון ע דף קיט ע"ב ד"ה ושת איהו, שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כט ד"ה נח עתה מלבאר, שער הגלגולים' הקדמה לו ד"ה ודע כי גם שם). לכן כאשר הוא נולד נאמר וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַיִּתְּלַד בֶּן וַיִּתְּקָרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחַר תַּחַת הַבַּיִת כִּי הָרְגוּ קַיִן" (בראשית ד, כה), "תחת הבית" ממש, כי התגלגלה בו נשמת הבל (נשמת חיים' לר' מנשה בן ישראל מאמר רביעי פרק שישי ד"ה אמונת הגלגול, 'שמן הטוב וזקן אהרן' בחלק 'שמן הטוב' לר' שלמה אוהב פרשת בראשית דף ב ע"א על הפסוק ויהאדם ידע').

חוה במעשיה כִּפְתָה את נרו של אדם הראשון (מדרש תנחומא' פרשת נח אות א) שהיה נרו של עולם (גמי ירושלמי שבת פרק ב הלכה ו) לכן ניתן לאשה מצות הדלקת הנר בערב שבת לכפר על אותו 'הנר' שִׁכְפְּתָה. חוה שפכה את דמו של אדם הראשון (מדרש תנחומא' פרשת נח אות א) שהיה דמו של עולם (גמי ירושלמי שבת פרק ב הלכה ו) לכן ניתן לאשה דם נדה (מדרש תנחומא' פרשת נח אות א, 'מדרש תלפיות' ענין חוה ד"ה ילקוט משלי' בשם ילקוט משלי) שנספך (יסמיכת חכמים' לר' נפתלי



כך דף סד ע"ב על מסכת ברכות טור ב ד"ה והנה אמרנו) **כדי שיכפר על אותו הדם ששפכה** (מדרש תנחומא' פרשת נח אות א, 'מדרש תלפיות' ענף חוה ד"ה ילקוט משלי' בשם ילקוט משלי), **וגם כנגד הזוהמא שניתן בה על ידי הנחש** (טעמי המצוות' לרבינו מנחם הבבלי מצוות לא תעשה מצוה קיב). **אדם הראשון היה 'חלתו' של עולם** (גמ' ירושלמי שבת פרק ב הלכה ו, 'מדרש תנחומא' פרשת נח אות א) **וחוה טימאה אותו** (מדרש תנחומא' פרשת נח אות א) **וקלקלה עיסתו, וגרמה שתצא רוחו וישוב לאדמתו** (מגלה עמוקות פרשת שלח לך ד"ה ג' מצות נצטוו), **לכן ניתן לאשה מצות הפרשת חלה לכפר על 'החלה' שטימאה** (מדרש תנחומא' פרשת נח אות א, 'מדרש תלפיות' ענף חוה ד"ה ילקוט משלי בשם ילקוט משלי). **וסימני המצוות רמוזים בשמה 'חוה' שהוא ראשי תיבות חלה, וסת, הדלקה** (טעמי המצוות' לרבינו מנחם הבבלי מצוות לא תעשה מצוה קיב).

## חוה התגלגלה בחנה אשת אלקנה אשר תיקנה את חטאה של חוה

**חוה התגלגלה בחנה אשת אלקנה** (יספר הגלגולים' להארי"ז ז"ל בחלק ליקוטים ד"ה שרה חנה, 'ליקוטי נביאים' להארי"ז ז"ל ספר שמואל א' על הפסוק 'כי את חנה אהב', 'עמק המלך' לר' נפתלי הרץ שער שעשועי המלך דף ח ע"א טור א, 'קהלת יעקב' ערך צ"ר על התיבה 'צרפתי', 'קהלת יעקב' ערך ח"ן על התיבה חנה ד"ה היא גלגול חוה, 'סדר הדורות' האלף השישי ב' אלפים תע"א ד"ה חנה ופניה לא היו לה) **כדי לתקן את עוונה** (זכר דוד' מאמר ג פרק א דף לה ד"ה וביאור דברי חכמים). **וְרָמַז לָכֵן כִּי הִתִּיבָה 'חנה' בגמטריא קטנה עם הכולל יוצא 'חוה'** (יצוארי שללי להחיד"א הפטרות שלח לך ד"ה אפטר ונקדים, 'פני דוד' להחיד"א פרשת שלח לך ד"ה אפטר ונקדים, 'סדר הדורות' האלף השישי ב' אלפים תע"א ד"ה חנה ופניה לא היו לה). **וכן השם 'חנה' הוא כדמיון השם 'חוה' רק במקום האות ו' יש אות נ', שהוא לשון מוצאת 'חן' (יהרי בשמים' על התורה לר' יצחק בדרשי דף נ ע"ב טור ב). **לכן כל הדברים של חנה 'כפולים' כנגדה וכנגד גלגולה הראשון בחוה שנאמר "וכעסתי צרתה גם פעם" (שמואל א' א, ו), "ולחנה יתן מנה אחת אפים" (שמואל א' א, ה), "ויהיא מרת נפש ויתפלל על ה' ובכה תבכה" (שמואל א' א, ט), "ותדר נדר ותאמר ה' צבאות אם ראה תראה בעיני אמתך ויזכרתי ולא תשפח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אגשים ונתתיו לה' כל ימי חייו" (שמואל א' א, יא) (מדרש תלפיות' ענף חנה ד"ה בחיבור אחר).****

**חנה היתה בלי ילדים במשך מאה ושלושים שנה עד שנולד לה שמואל הנביא** (נחלת בנימין' על טעמי המצוות לר' יצחק בנימין וואלף מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא). **כי אלקנה נשא את חנה בגיל מאה ועשר אחרי שראה ברוח הקודש שעתידי לצאת ממנה צדיק, אך ה' עצרה מלדת** (מגלה צפונות' למחבר שבט מוסר פרשת תולדות דף עה ע"א ד"ה ובענין המאמר, 'מדרש תלפיות' ענף חנה ד"ה תנא דבי אליהו בשם 'יתנא דבי אליהו'). **ואחרי שהרבתה בתפילות (יתנא דבי אליהו' אליהו רבה פרק יח ד"ה וכן צא ולמד מתנה) נולד לה שמואל כעבור ששה חודשי הריון** (גמ' ראש השנה דף יא ע"א בשם מר זוטרא, רש"י שמואל א' א, כ) **בהיותה בגיל מאה ושלושים** (מגלה צפונות' למחבר שבט מוסר פרשת תולדות דף עה ע"א ד"ה ובענין המאמר) **והיא שמחה בו (מדרש תלפיות' ענף חנה ד"ה תנא דבי אליהו בשם 'יתנא דבי אליהו'). שנות עקרותה של חנה היו תיקון לחטא הזוהמא שהטיל הנחש בחוה (יהרי בשמים' לר' יצחק בדרשי דף נ ע"ב טור ב). **וכן נתקנו בזה מאה ושלושים שנה שבהם נולדו שדים ומזיקים הנקראים 'נגעי בני אדם' כאשר פרש אדם הראשון מחוה אשתו בעקבות החטא הקדמון (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא).****

רבותינו רמזו גם על גלגול חנה כאשר אמרו ש"שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו" (ראה גמ' בבא בתרא דף טז ע"א בשם ר' לוי, ראה 'ילקוט שמעוני' שמואל א' רמז עז ד"ה וכעסתי), **כי רצונם לומר שהשטן הוא זה אשר פיתה את חוה בימי בראשית והכשילה אז בחטא, ועתה חזר בגלגול חנה כדי לצערה ולהכעיסה על ידי פנינה צרתה שנאמר "וכעסתי צרתה גם פעם בעבור הרעמה פי סגר ה' בעד רחמה" (שמואל א' א, ו), ועשה כך כדי לתקן את אשר עיוותה בגלגול חוה, כי השטן כוונתו בזה הוא להסית את האדם אם יוכל לעמוד בצדקתו ולהינצל מהחטא ואז אשריו לאדם וגם לשטן על מעשיו (יהרי בשמים' לר' יצחק בדרשי דף נ ע"ב טור ב). **חנה הולידה את שמואל לאחר מאה ושלושים שנה כמו שחוה הולידה את בנה שת לאחר מאה ושלושים שנה (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא). וכאשר נפקדה חנה נאמר "וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה ה': ויהי לתקפות הימים ויתגר חנה ויילד בן" (שמואל א' א, יט - כ) והוא דומה ללשון שנאמרה אצל חוה "והאדם ידע את חנה אשתו" (בראשית ד, א) (לשון יודיע נאמרה רק באדם הראשון, באלקנה אביו של שמואל, ובקין ודו"ק. ראה 'פרדס רימונים' להרמ"ק שער ערכי הכינויים פרק ד אות א ד"ה דעת סתם).****

חוה גרמה לשפוך את דמו של אדם הראשון, ובזה נאבדה 'חלתו' של עולם וכבה 'נרו' של עולם. **לכן כנגדה חנה שהיא גלגול חוה היתה זהירה ביותר במצוות חלה, נדה והדלקת הנר – כדי לתקן את חטאה**. וכפי שאמרה חנה לפני הקב"ה "רבנונו של עולם שלשה בדקי מיתה בראת באשה וכו' ואלו הן נדה וחלה והדלקת הנר, כלום עברתי על אחת מהן?" (ראה גמ' ברכות דף לא ע"ב מר' יוסי בר' חנינא) (סמיכת חכמים' דף סד ע"ב על מסכת ברכות טור ב ד"ה והנה אמרנו). **ולכן חנה קראה לעצמה "אמתך" שלוש פעמים שנאמר "ותדר נדר ותאמר ה' צבאות אם ראה תראה בעיני אמתך ויזכרתי ולא תשפח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אגשים ונתתיו לה' כל ימי חייו" (שמואל א' א, יא) (ראה גמ' ברכות דף לא ע"ב מר' יוסי בר' חנינא) **כי היא היתה עובדת את ה' בעבודה שלמה בכל שלושת האזהרות האלו המוטלות על הנשים, בתכלית הזהירות, לתיקון פיתוי הנחש הקדמוני (הרמ"ד וואלי על ספר שמואל א, א על הפסוק ונתתה לאמתך)", וכפי שנרמז בשמה 'חנה' שהוא ראשי תיבות חלה, נדה הדלקת הנר (סמיכת חכמים' דף סד ע"ב על מסכת ברכות טור ב ד"ה והנה אמרנו, 'יצוארי שללי' להחיד"א הפטרות שלח לך ד"ה ובוה ניחא, 'פני דוד' להחיד"א פרשת שלח לך ד"ה אפטר ונקדים, 'הרמ"ד וואלי' על ספר שמואל א, א פסוק ונתתה לאמתך).****

**עיקר התיקון של חנה היה על פגם עוון הנדה של חוה** (ליקוטי נביאים' להארי"ז ז"ל ספר שמואל א' על הפסוק 'כי את חנה אהב', 'עמק המלך' לר' נפתלי הרץ שער שעשועי המלך דף ח ע"א טור א, 'קהלת יעקב' ערך ח"ן על התיבה חנה ד"ה היא גלגול חוה, 'סדר הדורות' האלף השישי ב' אלפים תע"א ד"ה חנה ופניה לא היו לה, 'זכר דוד' מאמר ג פרק א דף לה ד"ה וביאור דברי חכמים), **ועלה בידה לתקנו כפי שנרמז עליה בפסוק "ותלך האשה לדרך ותאכל ופניה לא היו לה עוד" (שמואל א' א, יח) (יספר הגלגולים' להארי"ז ז"ל בחלק ליקוטים ד"ה שרה חנה, 'ליקוטי נביאים' להארי"ז ז"ל ספר שמואל א' על הפסוק 'כי את חנה אהב', 'עמק המלך' לר' נפתלי הרץ שער שעשועי המלך דף ח ע"א טור א, 'קהלת יעקב' ערך צ"ר על התיבה 'צרפתי', 'קהלת יעקב' ערך ח"ן על התיבה 'חנה' ד"ה היא גלגול חוה, 'סדר הדורות' האלף השישי ב' אלפים תע"א ד"ה חנה ופניה לא היו לה, 'נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא), **וכוונת הפסוק שנעשה לחנה נס ואף על פי שהיתה כבת מאה ושלושים היא הלכה "לדרך" כלומר ראתה דם נדה כדרך הנשים. ועם כל זאת לא השתנו "פניה" כפי שהיה קורה לנשים בשעת נדתן, ואף נתפשטו כל הקמטים שהיו לה מחמת זקנותה עד שהיו פניה יפות שנאמר "ופניה לא היו לה עוד" (חוט של חסדי' למחבר 'שבט מוסר' על הפטרות ראש השנה ד"ה ויתאמר תמצא שפחתי' עפ"י שני טעמים שם).****

## חנה ילדה את שמואל הנביא כתיקון לחוה שילדה את קין

**חטאה של חוה היה בשתיית היין מהענבים שחטטה ושנתנה לאדם הראשון** (ראה 'בראשית רבה' יט, ה), **לכן היא חזרה בגלגול חנה לתקן את החטא** (יהרי בשמים' לר' יצחק בדרשי דף נ ע"ב טור ב). **וכאשר התפללה לפני ה', עלי הכהן חשד אותה "לשפך" כנגד מה שנכשלה בענבים בגלגול חוה**



שנאמר "וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנַי ה' וְעָלִי שִׁמְרֵךְ אֶת פִּיךָ: וְחָנָה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ נְעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וּיְחַשְׁבֶהָ עַל לִשְׁכָּרָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַל עַד מָתַי תִּשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת יַיִנְךָ מֵעַלֶיךָ: וְתַעַן חָנָה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדַנִּי אִשָּׁה קִשְׁת רֹחַ אֲנֹכִי וַיִּין וְשִׁכָּר לֹא שְׁתִּיתִי וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת נִפְשִׁי לְפָנַי ה'" (שמואל א' יב, יב – טו) (יסדר הדורות' האלף השישי ב' אלפים תתע"א ד"ה חנה ופניה לא היו לה). **חנה היתה צריכה להיזהר מן היין, ולכן קיבלה בגלגול זה תוכחה על כך "עַד מָתַי תִּשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת יַיִנְךָ מֵעַלֶיךָ!"** אך עלי הכהן דיבר 'בְּסוּמָא בְּאַרְבָּה' כלומר בלי להבין, כי לא ידע שחנה היא גלגול חוה ובאה עתה כדי לתקן השְׁכָרוֹת ובוודאי לא השתכרה. ואילו היה יודע לא היה חושדה בשְׁכָרוֹת (יסמיכת חכמים' לר' נפתלי כץ דף סד ע"ב על מסכת ברכות טור א ד"ה ועפ"י הסוד).

**חנה ענתה לעלי "אִשָּׁה קִשְׁת רֹחַ אֲנֹכִי"** (שמואל א' יב, טו) **מצד גלגולי הקודם בחוה, ולכן מוכח כי "יַיִן וְשִׁכָּר לֹא שְׁתִּיתִי"** (שמואל א' יב, טו) **לפי שמוטל עלי לתקן חטא זה.** ומכך שלא הבחנת בזה נראה כי אין 'רוח הקודש' שורה עליך (ראה רש"י שמואל א' א, טו) (יסמיכת חכמים' לר' נפתלי כץ דף סד ע"ב על מסכת ברכות טור א ד"ה ועפ"י הסוד). עלי הכהן בישר את חנה כי תפילתה לזכות לבן התקבלה שנאמר "וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאֵלַי יִשְׁרָאֵל יִתֵּן אֶת שְׁלֹתָךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעַמּוֹ" (שמואל א' א, יז) (רש"י שמואל א' א, יז). **ובאותה השעה הופיעה לחנה וסותה כסימן לפריונה** (יילקוט מעם לועז' לר' יעקב כולי שמואל א' על הפסוק 'ותאמר תמצא שפחדך') **ובעקבות כך זכתה להוליד את שמואל,** כפי שנאמר עליה ועל אלקנה בעלה "וַיִּשְׁכַּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי ה' וַיִּשְׁבּוּ וַיָּבֵאוּ אֶל בֵּיתָם הַרְקָמָה וַיִּדַע אֱלֹקָנָה אֶת חָנָה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָהּ ה': וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתַּהַר חָנָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מַה' שָׁאַלְתִּיו" (שמואל א' א, יט – ס).

כשם שמשות בנה של חוה הושתת ונבנה כל העולם, כך גם חנה הולידה את שמואל ששיכלל את העולם והחזירו בתשובה (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא). **חוה אמרה על לידתו של קין "קִנִּיתִי אִישׁ אֶת ה'"** (בראשית ד, א) **שכוונתה ובקשתה שייצא ילד זה לשם ה' יתברך, אך בפועל לא היה כך כי הנחש הטיל בה זוהמא קשה וזוהמא זו עברה לקין והוא נעשה קשה ותקיף מצד הטומאה** (ותיקוני זוהר' תקונא שתיך ותשעה דף קיג ע"ב ד"ה והא בשעתא דאתיליד קין). לכן כנגדו חנה גלגולה הולידה זרע קודש את שמואל הנביא, וכאשר באה לפני עלי הכהן עם בנה היא הקדישה אותו לה' כל ימיו "וַתֹּאמֶר בִּי אֲדַנִּי חַי נִפְשֶׁךָ אֲדַנִּי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְבֶּת עִמָּכָה בְּזֶה לְהִתְפַּלֵּל אֵל ה': אֵל הַנֶּעַר הַזֶּה הִתְפַּלְתִּי וַיִּתֵּן ה' לִי אֶת שְׁאֲלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מֵעַמּוֹ: וְגַם אֲנֹכִי הִשְׁאֲלַתְּהוּ לַה' כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לַה' וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ שָׁם לַה'" (שמואל א' א, כו – כח).

## חלק הטוב ברוחו של קין התגלגל בשמואל הנביא שהביא לתיקונו

**מעט** (ימאורי אורי' לר' מאיר ביקיאים פרשת נח דף ו ע"א ד"ה מעתה נבא) **מחלק הטוב ברוחו של קין התגלגל בשמואל הנביא** (ישער הפסוקים' להארי"י ז"ל הקדמה לו ד"ה אבל הרוח, ישער הפסוקים' פרשת בראשית ד"ה ורוחו של קין, ישער הגלגולים' הקדמה לו ד"ה אבל הרוח, ישער הגלגולים' להארי"י ז"ל פרק לב ד"ה ובבחי' הרוח טוב שבו, 'גולל אורי' לר' מאיר ביקיאים אות שן דף מח ע"א ד"ה שמואל הוא מורש קין, 'בן יהודיע' לר' יוסף חיים מחבר 'בן איש חי' מסכת ברכות דף לא ע"ב ד"ה 'אורי' גבר בגבורין' מהארי"י ז"ל. וראה 'יסוד לאברהם' מעין חמישי נהר כה ד"ה ידע כי יוכבד' וכן 'קהלת יעקב' ערך ק"י אות ג ד"ה יתרו נשמת קין) **ושם נתקן** (ישער הפסוקים' להארי"י ז"ל הקדמה לו ד"ה אבל הרוח). **ואילו שאר רוחו של קין מצד הטוב שבו אשר כבר נתקן על ידי תשובתו בחייו, נשאר למעלה בעולם הבא.** לכן נכפל שמו של שמואל בפסוק "וַיָּבֵא ה' וַיִּתְּצֵבּ וַיִּקְרָא כְּפַעַם בְּפַעַם שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שִׁמְעַ עֲבָדְךָ" (שמואל א' ג, ט), "שְׁמוּאֵל" אחד כנגד מה שלקח מחלק הטוב ברוחו של קין שבעולם הבא, ו"שְׁמוּאֵל" שני כנגד מה שנשאר מחלק הטוב ברוחו של קין בעולם הבא שכבר היה מתוקן (ימאורי אורי' לר' מאיר ביקיאים פרשת נח דף ו ע"א ד"ה מעתה נבא).

**כשם שחוה עשתה מעין מעשה יבום בשעה שחזרה והוציאה את נשמת הבל דרך בנה שות לאחר מאה ושלשים שנה שפרש ממנה אדם הראשון, כך גם עשתה חנה דוגמת יבום כאשר הוציאה את רוחו של קין שוב פעם לעולם הזה דרך בנה שמואל הנביא.** וכשם שחוה קראה את שמו של בנה 'ישתי' כדי שממנו יושתת העולם היפך בנה הבל שלא היה בר קיימא, כך גם חנה קראה לבנה 'שְׁמוּאֵל' כדי שהי' ישמע לתפילתו היפך מה שלא שמע ולא שעה אל קין שנאמר "וַיִּקְרָא קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקִין מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו" (בראשית ד, ה) (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא). ה' יתברך רמוז לקין בחייו כי הוא עתיד להתגלגל בתוך שמואל הנביא כדי להיתקן שנאמר "וַיֹּאמֶר ה' אֵל קִין לָמָּה חָרָה לְךָ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לְפָתַח חַטָּאת רִבְּצָ" (בראשית ד, ו – ז), שהתיבות "שְׂאֵת וְאִם לֹא" הן צירוף התיבות 'אתא שמואל' כלומר הוא עתיד להיות שמואל הנביא ולהיתקן שם (עפ"י 'נחל קדומים' להחיד"א בראשית אות כד על הפסוק 'אם תטיב שאת').

שמואל התפלל שהי' יושע את ישראל מידי הפלשתים שנאמר "וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְרַתָּה וַיִּשְׁאַבוּ מִיָּם וַיִּשְׁפְּכוּ לְפָנַי ה' וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שָׁם חַטָּאנוּ לַה' וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְפָּה: וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי הִתְקַבְּצוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּצְרַתָּה וַיַּעֲלוּ סִרְנֵי פְּלִשְׁתִּים אֶל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים: וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל שְׁמוּאֵל אֵל תַּחַרְשׁ מִמֶּנּוּ מִזְעַק אֵל ה' אֲלֵקִינוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טָלָה חֶלֶב אֶחָד וַיַּעֲלֵהוּ עוֹלָה כְּלִיל לַה' וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֵל ה' בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ ה'" (שמואל א' ז, ט – טו). ה' שמע לתפילתו וקיבל את תשובתם של ישראל כאשר עשו "וַיִּשְׁאַבוּ מִיָּם וַיִּשְׁפְּכוּ לְפָנַי ה' וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שָׁם חַטָּאנוּ לַה'" (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי) כלומר ששפכו ליבם כמים לפני ה' בתשובה (רש"י שמואל א' ז, ו מתרגום יונתן). **אך תחילה התקיים בשמואל עצמו "וַיַּעֲנֵהוּ ה'" כי גם הוא היה צריך לאותו דבר אשר ביקש, לקבל את תשובתו על חטאו בגלגול הקודם בקין** (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא).

**שמואל לא הסתפק בכך שנענה בקבלת תשובתו עם תשובת ישראל, והוא הוסיף לקבל על עצמו גלות על הריגת הבל אחיו בגלגול קין.** לכן הוא היה הולך ומסבב מידי שנה בשנה בערי ישראל שנאמר "וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יָמָיו חֲנִיּוֹ: וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית אֵל וְהִגְלִיל וְהַמִּצְפָּה וְשָׁפֵט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְקָמָה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפֵט אֶת יִשְׂרָאֵל וַיָּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה'" (שמואל א' ז, טו – יז). **ובכל מקום שהיה הולך בו לא היה נהנה מהכבוד שרצו לכבדו, כדון 'רוצח' שגלה ובא למקום שמכבדים אותו ואינו מקבל מהם כבוד** (נחלת בנימין' על טעמי המצוות לר' יצחק בנימין וואלף מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי). מעשיו של קין היו נחשבים לישגה' כי לא היה לו ממי ללמוד, כגון רציחת הבל ואיסור העריות בלקיחת תאומתו של הבל. לכן היה יכול להועיל לו דין גלות ששמואל גלגולו קצב על עצמו, אשר מכפרת על רציחה בשוגג ועל חייבי כריתות בשוגג (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והיינו), וכפי שאמר קין על עצמו "וְהָיִיתִי נֶעַ וְנָד בְּאַרְצִי" (בראשית ד, ז).

**כנגד מה שקין כפר בדיניו** (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא) **ואמר "אִין דִּין וְאִין דִּין"** (תרגום יונתן' בראשית ד, ח) **הלך שמואל הנביא ונעשה שופט לישראל ושפט אותם במשך כל חייו** (נחלת בנימין' מצוה קלט דף קעד ע"א ד"ה והאי מילתא). שמואל הנביא תיקן עשרים וארבע משמרות של כהונה,



ועשרים וארבע משמרות של לויים, ועשרים וארבע מעמדות של ישראל בבית המקדש (ראה גמי' תענית דף כו ע"א) **כשמטרתו היתה לתקן את עשרים וארבע מידי טומאה' שהטיל הנחש הקדמון בחוה כאשר חטא עמה, ואשר באו לעולם בשעת אכילת האדם מעץ הדעת בגן עדן.** מיני טומאה אלו נרמזו בפסוק **"ויאמר ה' אלקים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב"** (בראשית ג, יד – טו), **כאשר התיבה "ויאבה" היא בגמטריא עשרים וארבע** (יקהילת יעקב: ערך כ"ד ד"ה יכ"ד מיני מסאבא'. והוסיף שם שב"ד מיני הטומאה האלו נתקנים על ידי שמירת השבת לכן ראשי תיבות הפסוק "וישקרו בני ישראל את השבת" (שמות טו, ט) יוצא "ויאבה" שהוא בגמטריא כ"ד כנגד מיני הטומאה. ועייניש עוד רמזים נפלאים בזה ואכמ"ל).

## קרח ועדתו נבלעו באדמה ועתידים לעלות בזכות שמואל הנביא

**חלק הרע ברוחו של קין** (ישער הפסוקים' להארי"י ז"ל פרשת בראשית ד"ה ורוחו של קין, 'ספר הגלגולים' להארי"י ז"ל פרק לב, 'שער הגלגולים' הקדמה לח ד"ה גם אמר לי) **שהיה בו קצת טוב** (ישער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה לח ד"ה גם אמר לי) **התגלגל בקרח** (ישער הפסוקים' להארי"י ז"ל פרשת בראשית ד"ה ורוחו של קין, 'ספר הגלגולים' להארי"י ז"ל פרק לב, 'שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה לג ד"ה ודע כי קרח בן יצהר) **ועל זה אמרו רבותינו שקרח לקח מקח 'רע' לעצמו** (ראה ילקוט שמעוני במדבר טו ד"ה ויקח קרח, 'בעל הטורים' במדבר טו, א). קרח חשב שבו יתוקן קין כי הוא גלגולו, וגם ראה שיוצאת אש מאמתו (ישער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה לג ד"ה ודע כי קרח בן יצהר) **המעידה על היותו מבחינת קין שהוא 'גבורות' כמו האש** (בין יהודיע' מסכת ברכות דף לא ע"ב ד"ה א"ר גבר בגבורין). **אך ניבא ולא ידע מה ניבא** (ישער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה לג ד"ה ודע כי קרח בן יצהר) **כי האש שראה העידה על שמואל שיהיה מבני בניו** (בין יהודיע' מסכת ברכות דף לא ע"ב ד"ה א"ר גבר בגבורין) **ובו יהיה חלק הטוב מרוחו של קין, והוא זה שיביא לתיקונו של קין.** ואין תיקונו יבוא מקרח שהוא מצד הרע שבקין (ישער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה לג ד"ה ודע כי קרח בן יצהר).

קרח ועדתו נבלעו באדמה בעקבות חטאם שנאמר **"ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת פתיכם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: ויגדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל"** (במדבר טו, לב – לג). **והם המשיכו לשקוע ולרדת בשאול עוד ועוד גם לאחר שנבלעו באדמה בימות משה רבינו, עד אשר עמדה חנה אשת אלקנה והתפללה עליהם לאחר שנושעה בהולדת בנה ואמרה "ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל"** (שמואל א' ב, ה – ו), **"מוריד שאול ויעל" – כלומר שביקשה כי ה' אשר הוריד את קרח ל"שואל" יעלהו לעתיד לבוא** ('בראשית רבה' צח, ב). **ומאותה השעה** (עפ"י 'בראשית רבה' צח, ב), **קרח שהיה תלוי ברפיון** (עפ"י 'צמח דוד' למחבר שו"ת בית דוד חלק א' פרשת בראשית דף יז ע"א ד"ה מ"ש למעלה) **הפסיק לשקוע באדמה עם שאר עדתו** (עפ"י 'בראשית רבה' צח, ב). **ודוקא חנה התפללה עליהם משום שהיא היתה גלגול חוה אמו של קין שקרח היה גלגולו** ('צמח דוד' למחבר שו"ת בית דוד חלק א' פרשת בראשית דף יז ע"א ד"ה מ"ש למעלה).

**קרח עתיד לעלות מן הגהינום** (ישער הפסוקים' על תהלים בפסוק 'צדיק כתמר יפרח') **כפי תפילתה של חנה** (עפ"י 'צמח דוד' למחבר שו"ת בית דוד חלק א' פרשת בראשית דף יז ע"א ד"ה מ"ש למעלה) **וזה יהיה על ידי שמואל הנביא שהוא מזרעו** (ישער הפסוקים' על תהלים בפסוק 'צדיק כתמר יפרח'), ונרמז בדברי חנה **"יעד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל"** (שמואל א' ב, ה – ו), שהתיבה **"שבעה"** היא גמטריא 'שמואל' (מעשה רוקח' על המשניות לר' אלעזר רוקח מסכת נזיר דף סז ע"א ד"ה וגם סוד). לכן חנה ביקשה על הצלת קרח ועדתו דווקא בעת שעמדה להתפלל על שמואל בנה, כי על ידו יזכה קרח שהיה מאבותיו של שמואל (צמח דוד' חלק ב פרשת קרח דף כב ע"ב טור א ד"ה ע"ל בדעת). **ורמז לעלייתו של קרח על ידי שמואל הנביא הוא בפסוק "צדיק כתמר יפרח פארו בלבנון ישגה"** (תהלים צב, יג) **שסופי התיבות הן 'קרח' אשר עתיד לפרוח על ידי ה"צדיק" שהוא שמואל הנביא הבא מזרעו, ועל ידו יהיה לו תקומה וחיים** (ישער הפסוקים' על תהלים בפסוק 'צדיק כתמר יפרח'). **וסופי התיבות "פארו בלבנון ישגה" עם הכולל יוצא גמטריא 'חנה' לפי שהיא התנבאה שיעלה** ('חומות אגן' להחיד"א במדבר טו ד"ה והנה כתבו המפרשים).

## שמואל הנביא הזדרז למחות את עמלק כדי לתקן את חטא קין

בלעם הרשע התנבא על צרתו של עמלק בשעה שיהיה שמואל הנביא בעולם ואמר **"וינא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: ונרא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנף: כי אם יהיה לבקר קין עד מה אשר תשפך: וישא משלו ויאמר אוי מי חקה משמואל אל"** (במדבר כד, כא – כג), **"וינא את הקיני" – שראה את קין חוזר בגלגול שמואל, והוא יזרז את שאול המלך** (ישער הגלגולים' הקדמה לג ד"ה ודע כי קרח בן יצהר) **ואת כל ישראל** (ישער הפסוקים' פרשת בלק על הפסוק 'וירא את הקני' ד"ה והענין הוא) **לצאת למלחמת עמלק** (ישער הגלגולים' הקדמה לג ד"ה ודע כי קרח בן יצהר) **כדי למחות את זכרו, כפי שאמר שמואל הנביא לשאול "עתה לך והפיתיה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שיה מגמל ועד חמור"** (שמואל א' טו, א). **כי עמלק הוא לגמרי מצד הרע שבקין, וצריך היה למות על ידי שמואל שהוא מצד הטוב שבקין** (ישער הפסוקים' פרשת בלק על הפסוק 'וירא את הקני' ד"ה והענין הוא).

**בלעם אמר על עמלק כי "אחריתו עדי אבד"** (במדבר כד, כא) **בימי שמואל הנביא, ואוי לו אז שנאמר "אוי מי חקה משמואל אל" שהם אותיות 'שמואל'** (במדבר כד, כג) (ישער הגלגולים' הקדמה לג ד"ה ודע כי קרח בן יצהר, 'שער הפסוקים' פרשת בלק על הפסוק 'וירא את הקני' ד"ה והענין הוא). **ושמואל הנביא אכן הביא להרג העם העמלקי ושיסף בעצמו את אגג מלכם שנאמר "ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר הקנות: ויאמר שמואל פאשר שפלה נשים חרףך בן תשפל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני ה' בגלגל" (שמואל א' טו, לב – לג) (ישער הפסוקים' פרשת בלק על הפסוק 'וירא את הקני' ד"ה והענין הוא). **שמואל אמר לאגג העמלקי לפני מותו "פאשר שפלה נשים חרףך" וכוונתו לרמוז על מה שהיא אגג הרג בגלגול קין את הבל אחיו וגרם אז שתהיה חוה אמו שפלה בהריגת הבל בנה.** לכן עתה **"יתשפל מנשים אמך"** (יספר הליקוטים' להארי"י ז"ל פרשת בלק על הפסוק 'וישא משלו'). **ה' יראנו נפלאות מתורתו, אמן.****



<p>העלון גם להחלפת <b>יהודית בת רודה רוזיטה</b> היידי וכל בני משפחתה</p> <p>הפעת העלון השבע לזווג הנון בקרוב של ידיד נפשו של מחבר העלון</p> <p><b>שמואל בן אולנה</b> היידי</p> <p>יש תבדיר ויבדי חוזר לתיקון מקורב בית מסמן בשראלי בזכות תמיכתו ועזרתו בהפעת העלון ויוסיפו תודים</p>	<p>העלון גם לרומת הילדות <b>טליה אסתר בת אלינור</b> היידי (לבינת משפחת מזרחי)</p> <p><b>שריה בת אילנה</b> היידי</p> <p>זכות הלימוד בעלון עמוד לזון לרפואה שלימה במזרה</p>	<p>הפעת העלון גם לרומת השליטה של <b>יעל בת שירה אושרת ה"י</b> עליה בת אסתר ה"י</p> <p>ינתן בן שירה אושרת ה"י אליה בן שירה אשר ה"י</p>	<p>הלימוד בעלון השבע הוא לרומת והחלת הנערה <b>שריה בת מוריה</b> היידי</p> <p>ציבור הקוראים הקדוש מתבקש להתפלל להצלחתה ורומתה <b>שליטה, ושתי יתברך</b> החרום יבשר אותה בקרוב בשורות טובות!</p>	<p>העלון גם לרומת שליטה של <b>מרים בת רבקה</b> היידי</p> <p>אודך שיום ונשת חיים!</p>	<p>העלון השבע גם לרומת נשמת הילד <b>עמירם בן אסתר</b> ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת: <b>רחל בת גרשון ושרה</b> יונה בן שמואל ז"ל, ברטה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן לייב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל</p> <p>העלון גם לעילוי נשמת: <b>מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, ברטה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן לייב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל</b></p> <p>ת.נ.צ.ב.ה.</p>
--	---	---	---	--	--	--